

רבי יהודה הקים את הפסוקיםгалו ביום שנחרב בית המקדש, שבאותו יום חשבו עלינו וחתונים וחשבו שמים וכוכבים. רבי אלעזר מבהיר את הפסוקים הללו ביום שיקום הקדוש ברוך הוא את בנטה ישראלי מהעפר, ואותו יום נודע למלחה ולמטה, שפטותם (וריה ד') והיה יום אחד הוא יונду לה). ואותו היום הוא יום נקמה, שעתיד הקדוש ברוך הוא לנתקם משאר העמים עובדי עבודה כוכבים ומזלות.

ובשדקוש ברוך הוא יעשה נקמות בשאר העמים עובדי כוכבים ומזלות, או אוקיר אנווש מפו - זה מלך הנסיך שיתעלה ויתפכד על כל בני העולם, וכל בני העולם יעבדו וישתחו לפניו, שפטותם (זהלים ע) לפניו, יכרעו צים וגוי מלכי תרשיש וגוי. בא ראה, אף על גב שנבואה זו נאמרה על בבל - בכל זה נאמר. שהרי ראיינו בפרשׁה זו שפטותם כי יرحم ה' את יעקב, וכתווב ולקחים עמים והביאום אל מקומם.

וה' המטיר על סdom. דא דרגא דבי דינא למתא דנטיל רשו מעילא. רבי יצחק אמר דעבד דינא ברחמי. דכתיב מאת יי' מן השמים. בגין לאשפחה דינא ברחמי. ואי תימא מי רחמי הכא דכתיב ויהי בשחת אלהים את ערי הכהן ויזפר אלהים את אברהם ויזכר אלהים את אברהם וגוי. ולבתר נפקו מניה תרין אומין שלמין, וזכה דנטיק מניה הוד ושלמה מלכא.

ראה מה כתוב? ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר בא ראה, בשעה שהדין שורה בעולם, הרי למני שלא אריך לבני אדם

רבי יהודה אומר לון להני קראי ביומה דאתחרבBei מקדשא, דבזהו יומא אתחשכו עלאי ומטא, ואתחשכן שמיא וכוכביה. רבי אלעזר מוקים להני קראי ביומה דיוקים קדשא בריך הוא לבנטה ישראל מעפרא, וההוא יומא יתידע לעילא ותטא, דכתיב, (וריה ד') והיה יום אחד הוא יידע לי. וההוא יומא יומא דנוקמא איהו, הזמין קדשא בריך הוא לנוקמא משאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזלות.

יבד קדשא בריך הוא יעביד נוקמין בשאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזלות, כדיין אוקיר אנווש מפו דא מלכא משיחא דיספק לך ויתתיקר על כל בני עולם, וכל בני עולם יפלחוין ויגו' מלכי תריש וגוי. פא לפניו יברעו צים וגוי מלכי תרשיש וגוי. חזי, אף על גב דנבואה דא אתמר על בבל, בכולה אתמר. דהא חמינן בהאי פרשתא דכתיב כי יرحم יי' את יעקב. וכתייב ולקחים עמיין והביאום אל מקומם.

ויהי המטיר על סdom. דא דרגא דבי דינא למתא דנטיל רשו מעילא. רבי יצחק אמר דעבד דינא ברחמי. דכתיב מאת יי' מן השמים. בגין לאשפחה דינא ברחמי. ואי תימא מי רחמי הכא דכתיב ויהי בשחת אלהים את ערי הכהן ויזפר אלהים את אברהם ויזכר אלהים את אברהם וגוי. ולבתר נפקו מניה תרין אומין שלמין, וזכה דנטיק מניה הוד ושלמה מלכא.

חמי מה כתיב ויהי כהוציאם אותם החיצה ויאמר וגוי. פא חזי בשעתא דינא שרי בעולם, דא אתמר דלא ליבעי לבר נש לאשפחה בשיקא, בגין דכיזו דשריא דינא